

3.6.1949 GÜN VE 5422 SAYILI KURUMLAR VERGİSİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN

Kanun No : 2773

Kabul Tarihi : 31.12.1982

(31.12.1982 gün ve 17915 Sayılı 2 mükerrer Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.)

GEREKÇESİ KANUN TASARISI VE KOMİSYON RAPORLARI

**Danışma Meclisi S. Sayısı: 276 (1/576) Milli
Güvenlik Konseyi S. Sayısı: 517 (1/467)**

DANIŞMA MECLİSİ
31.12.1960 GÜN VE 193 SAYILI GELİR VERGİSİ KANUNU İLE 3.6.1949
GÜN VE 5422 SAYILI KURUMLAR VERGİSİ KANUNDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

T.C.
Başbakanlık Kanunlar ve
Kararlar Tetkik Dairesi
Başkanlığı
Sayı: K.K. T.D. 18/101 -1374/07305

14 Aralık 1982

Danışma Meclisi Başkanlığına

Maliye Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulunca 7.12.1982 tarihinde kararlaştırılan "31.12.1960 Gün ve 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 3.6.1949 Gün ve 5422 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ekli olarak gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

”””” ”” ”
Bülend Ulusu

Başbakan

GENEL GEREKÇE

Bilindiği gibi, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununda son iki yıl içinde çeşitli Kanunlarla değişiklikler yapılmış bulunmaktadır.

Ancak, değişikliklerden bu yana geçen dönem içinde bir kısım vergi kanunlarında yapılan değişikliklere paralel olarak yeni teknik düzenlenmelerin yapılması gerektiği gibi, bu dönem içinde uygulamanın ortaya çıkardığı ihtiyaçlarında giderilmesi zorunlu hale gelmiştir.

Bu nedenlerle, Gelir ve Kurumlar Vergisi Kanunlarında değiştirildiği yapılan "31.12.1960 gün ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 3.6.1949 gün ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" hazırlanmış bulunmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1. — Bu madde ile, mesken olarak kiraya verilen gayrimenkullerden elde edilen hâsılatı uygulanan 40 000 liralık istisna, günün koşullarına uygun olarak 120 000 liraya yükseltilmektedir.

MADDE 2. — Bu madde ile, Gelir Vergisi Kanununun 24 ncü maddesinin 2 numaralı bendi değiştirilerek, fiilî yemek ve yatmak giderleri karşılığı yapılan ödemelerin harcırah günde-liğinin mukayesesinde dikkate alınmaması esası getirilmektedir.

MADDE 3. — Bu madde ile, gerçek ücretlerin vergilendirilmesinde eşin ücretine 1/2 oranında uygulanan özel indirim tutarının tam olarak uygulanması öngörülmektedir.

MADDE 4. — Bu madde, 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu gereğince ödenen vergilerin, ticari kazancın tesbitinde gider olarak indirileceği hususuna açıklık getirmek amacıyla düzenlenmiştir.

MADDE 5. — Bu madde, 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu gereğince ödenen vergilerin serbest meslek kazancının tesbitinde gider olarak indirileceği hususuna açıklık getirmek amacıyla düzenlenmiştir.

MADDE 6. — Bu madde ile, menkul kıymetlerin elden çıkarılmasından doğan kazançların vergilendirilmesine ilişkin 2361 sayılı Kanunla getirilen vergilendirme esasları değiştirilerek, menkul kıymetlerin iktisap tarihinden itibaren bir yıl içinde veya iktisaptan evvel elden çıkarılmasından sağlanan kazancın 100 000 lirayı aşan kısmının değer artışı kazancı olarak vergilendirilmesi, menkul kıymetin iktisap tarihinden itibaren bir yıl geçtikten sonra elden çıkarılmasından sağlanan kazançların ise, vergilendirilmemesi öngörülmektedir.

MADDE 7. — Kazancı bilanço esasına göre tespit edilen ferdî işletmenin, sermaye şirketine devrolunması veya kollektif ve adi komandit şirketlerin sermaye şirketine dönüşmesi halinde değer artışı kazancının hesaplanmayacağı ve vergilendirilme yapılmayacağına ilişkin yürürlükteki 81 nci madde hükmünün Ticaret Kanunu hükümlerine paralel olmaması nedeniyle bu maddeden beklenen fayda sağlanamadığından anılan madde yeniden düzenlenmektedir.

Yeni düzenleme ile, kazancı bilanço esasına göre tespit edilen ferdî işletmenin sermaye şirketine devrolunmasında veya kollektif ve adi komandit şirketlerin sermaye şirketlerine dönüşmesi halinde devir bilançosunun Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre değerlendirilmesine imkân tanınması ve değerlemeden doğan farkın, vergilendirilmemesi suretiyle maddeye işlerlik kazandırılmıştır.

MADDE 8. — 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 86 ncı maddesinin (a) fıkrasında yapılan değişiklikle gelirin, sadece bir işverenden elde edilen ücret ile tamamı tevkif yolu ile vergilendirilmiş bulunan ve gayrisafî tutarları toplamının üç milyon ikayı aşmayan menkul ve gayrimenkul sermaye iratlarından veya götürü usulde tesbit edilen ticarî ve meslekî kazançlardan yahut bunların bir kaçından ibaret olması durumunda gelirlerin beyan edilmesini; birden fazla işverenden ücret alınması ve ücretlerin tutarları toplamının üç milyon lirayı aşması halinde ise, gelirlerin beyan edilmesini sağlayacak şekilde anılan fıkra yeniden düzenlenmiştir. Diğer taraftan, 2574 sayılı Kanunla yapılan değişiklik sonucu eklenen ve vergisi tevkif suretiyle ödenmiş mevduat ve tahvilat faizleriyle faizsiz olarak verilen kredilere karşılık alınan kâr paylarının ihtiyarî toplama ve beyanla ilgili üç milyon liralık haddin hesabında dikkate alınmayacağı ile ilgili anılan fıkranın iki numaralı bendinde yer alan parantez içi hüküm bent kapsamından çıkarılmıştır.

MADDE 9. — 87 nci maddenin özünde değişiklik yapılmamakla birlikte, 86 ncı maddenin (a) fıkrasında yapılan değişikliğe paralel olarak, madde yeniden düzenlenmekte, diğer taraftan 2574 sayılı Kanunla maddeye eklenen ve hiçbir şarta bağlı olmaksızın vergisi tevkif suretiyle ödenmiş mevduat ve tahvilat faizleriyle faizsiz olarak verilen kredilere karşılık alınan kâr paylarının beyanını ihtiyarî kılan hüküm madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 10. — Bu madde ile, kurumların dağıtılabılır kârlarının bulunmaması halinde, elde ettikleri vergiden istisna edilmiş menkul kıymetlere ilişkin faiz, temettü ve ikramiyeler dolayısıyla vergi ödemek durumunda kalmamalarını sağlamak amacıyla, söz konusu kazançların dağıtılmaması halinde tevkifata tabi olmayacağı hükme bağlanmaktadır.

Bu madde ile ayrıca, 94 ncü maddenin 9 numaralı bendine eklenen parantez içi hüküm ile, tahvilat faizlerinin tam mükellef kurumlara ödenmesi halinde de tevkifat yapılması esası getirilmektedir.

MADDE 11. — Bu madde ile, bankaların vadeli mevduata, şirketlerin de ihraç ettikleri tahvillere ilişkin olup, vadesi gelmediği halde dönem kâr ve zararının saptanmasını temin için gider kaydettikleri faizlerden tevkifat yapılmamasını sağlamak amacıyla 96 ncı maddenin birinci fıkrası değiştirilmektedir.

MADDE 12. — Bu madde ile, Kanunun özünde bir değişiklik yapılmamakla birlikte, mevduat faizlerinden kesilecek vergilerin bildirilmesi ile ilgili olarak maddede yer alan ve normal süre dışında tanınan ek bir aylık sürenin sadece yıl sonlarında tahakkuk ettirilen mevduat faizlerinden kesilecek vergileri bildirilmesine ve ödenmesine ilişkin olduğu açıklığa kavuşturulmuştur.

Diğer taraftan, daha önce 94 ncü madde uyarınca yapılacak tevkifatlarla ilgili muhtasar beyannamelerin üç ayda bir verebilme hakkı sadece çalıştırdıkları hizmet erbabı ona kadar olan işverenlere tanınmışken, vergi dairesinin iş yükünü azaltmak ve çalıştırdıktan hizmet erbabı yirmiden az olan işverenlerle vergi dairesini sık sık karşı karşıya getirmemek amacıyla, çalıştırdıktan hizmet erbabı yirmiden az olanların üç ayda bir muhtasar beyanname verebilmeleri sağlanmıştır. Ayrıca bu beyannamelerin hangi aylarda verileceği açıkça gösterilmiştir.

MADDE 13. — Bu madde ile, Kanunun 111 nci maddesinin (A) bendinde yer alan "perakende satış" ibaresinde açıklık getirilmektedir.

Diğer taraftan, ortalama kâr haddi esasının uygulanması ile ilgili 111 nci maddede 2361 sayılı Kanunla yapılan değişiklik sonucu hizmet işletmeleri ve her nevi taşıma işleri yapanların beyan ettikleri gayrisafi hâsılat, bu mükellefler için takdir komsiyonları tarafından takdir edilmiş asgarî gayrisafi hâsılatla mukayese edilmek ve bildirdikleri giderlerde dikkate alınmak suretiyle aradaki fark üzerinden ikmalen tarhiyat yapılması esası getirilmişti. Ancak, iş nevi itibarıyla asgarî gayrisafi hâsılatın tespitinin imkânsızlığı halinde kontrolün firma bazında yapılmasının uygun olacağı düşünüülerek hizmet işletmeleri ve her nevi taşıma işi yapanların beyan ettikleri gayrisafi hâsılatın inceleme elemanlarınca tespit edilecek gayrisafi hâsılat ile mukayese edilmesi ve bildirildikleri giderlerde dikkate alınmak suretiyle aradaki fark üzerinden kusur cezalı tarhiyat yapılması öngörülmektedir.

MADDE 14. — Bu madde ile, malî yılın 1050 sayılı Muhasebei Umumiye Kanunu hükümlerinde değişiklik yapan 2493 sayılı Kanunla takvim yılı olarak değiştirilmesi sonucu bütçe gelirlerinin malî yıl içinde dengeli bir şekilde dağılımını sağlamak amacıyla gelir vergisi taksit ödeme zamanları yeniden düzenlenmektedir. Ayrıca 2454 sayılı Kanunla 117 nci maddeye eklenen ve gelir vergisi ile peşin ödeme taksitlerini vadesinden önceki taksit süresi içinde veya ödeme süresinin ilk 15 günü içinde ödeyen mükelleflere vergilerini indirimli olarak ödeme yapma hakkını veren hüküm, geçen süre içinde pratik bir yarar sağlanmadığı gibi vergi dairelerinin iş yükünü de artırdığından, madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 15. — Bu madde ile, Kanuna 2361 sayılı Kanunla eklenen ve gerçek usulde gelir vergisine tabi ticarî kazanç sahipleri ile serbest meslek erbabının cari vergilendirme döneminin gelir vergisine mahsup edilmek üzere getirilen peşin ödeme esası, bugüne kadar geçen süre içerisinde beklenen vergi emniyeti ve fiskal amacı yeterince sağlayamadığından, peşin ödemeye ilişkin hüküm yürürlükten kaldırılmış ve madde "hayat standardı esası" başlığı altında yeniden düzenlenmiştir.

Bilindiği gibi, mevcut belge düzeninin tam olarak uygulanamadığı alanlarda gerçek gelire yaklaşmak amacıyla gelirle servet ve gider ilişkisini düzenleyen müesseselere gelir vergisi sisteminde "otokontrol müesseseleri" veya "otokontrol araçları" denilmekte ve mevcut gelir Vergisi Kanunumuzda bunlardan "ortalama kâr haddi ve asgarî gayrisafi hâsılat esası", "asgarî zirai kazanç", "gider" ve "servet beyanı" esasları yer almaktadır.

Bu madde ile, otokontrol araçlarına benzer bir müessese olarak "hayat standardı esası" adı altında yeni bir otokontrol aracı geliştirilmiştir. Geliştirilen bu yöntem gerçek usulde gelir vergisine tabi bulunan ticarî zirai ve mesleki kazanç sahiplerini kapsamaktadır. Söz konusu kişilerin elde ettikleri gelirlerin asgarî ücret düzeyinin altında kalamayacağı varsayımına dayanan bu yöntem, hayat standardı göstergelerinin de nazara alınması suretiyle yaşam düzeyi, beyan edilen gelirin sağlayabileceğinin çok üstünde olan mükelleflerin gerçek gelirlerine vergi incelemeleri dışında da yaklaşılabilmesi imkânı sağlamış olmaktadır.

Şu kadar ki bu müessese geçmiş yıl zararlarının mahsubunu engellemediği gibi beyan dönemine ilişkin zararın da kaldırılması anlamını taşımaktadır.

MADDE 16. — Bu madde ile, kurumlar vergisinden müstesna kazanç ve iratların dağıtılmaması halinde yapılacak gelir vergisi tevkifatının ödenmesinde kolaylık sağlanmak amacıyla tevkif edilen verginin üç eşit taksitte ödenmesi öngörülmektedir.

MADDE 17. — Bu madde ile, 2574 sayılı Kanunla 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa eklenen ve aynı Kanunun 13, 18, 46, 47, 48 ve 53 ncü maddelerinde yer alan maktu hadleri ve miktarları % 100'e kadar artırma hususunda Bakanlar Kuruluna yetki veren mükerrer 123 üncü maddenin kapsamı genişletilerek 17 ve 21 nci maddelerdeki maktu miktarlarında artırılması sağlanmaktadır.

MADDE 18. — Bu madde ile geçici 12 nci maddenin (B) bendinde değişiklik yapılarak, 1598 sayılı Malî Denge Vergisi Kanununun 1.1.1983 tarihinden itibaren kaldırılması dolayısıyla 1983 yılında % 1 olarak uygulanması gereken mali denge vergisinin alınmasını sağlamak amacıyla, 1983 takvim yılı gelirlerine uygulanması gereken gelir vergisi tarifesindeki nispetler % 1 oranında artırılmış bulunmaktadır.

MADDE 19. — Kurumlar Vergisi Kanununun 2362 sayılı Kanunla değişik 8 nci maddesinin 11 numaralı fıkrasında yapılan değişiklikle, sadece Türk Silahlı Kuvvetlerini güçlendirmeyi amaçlayan ve Bakanlar Kurulu Kararı ile vergi muafiyeti tanınan vakıflara sermayeye iştirak nispetinde ödenecek kâr paylarının kurumlar vergisinden istisna edilmesi sağlanmış olup, diğer vakıflara ödenecek kâr payları vergi kapsamına alınmıştır.

MADDE 20. — Bu madde ile Kurumlar Vergisi Kanununun 15 nci maddesine 9 numaralı bent hükmü eklenmiştir.

İhraç edilen menkûl kıymetlerin aracı kuruluşlar eliyle satışında, kanunî hadlerin altında vaki satışların kayıtlarda aracı kuruluşlara ödenen komisyon olarak gösterildiği müşahade edildiğinden, bu gibi işlemlerin önlenmesi ve sermaye piyasasında menkûl kıymet satışlarında görülen farklı uygulamaların giderilmesi amacıyla kanunla veya kanunların verdiği yetkiye dayanılarak tesbit edilen hadler sakb kalmak üzere, menkul kıymetlerin nominal değerinin altında satışından doğan farklar ile komisyonlar ve benzeri adlarla yapılan ödemelerin kurumlar vergisi matrahının tesbitinde hâsıllardan gider olarak indirilmemesi esası getirilmektedir.

MADDE 21. — Bu madde ile yapılan değişiklikle, gayrimenkul sermaye iratlarında tevkifat oranı, tevkif yoluyla vergilendirilen mükelleflerin vergi yükünün beyannameli mükelleflerin vergi yüküne yaklaştırılması ve vergi adaletinin sağlanması amacıyla % 30 olarak tesbit edilmiştir.

Ayrıca (bb) bendine eklenen parantez içi hükmü ile Gelir Vergisi Kanununun 94 ncü maddesinin 7 ve 8 numaralı bentleri uyarınca vergi tevfiğine tabi tutulan kazançlardan, bu madde hükmüne göre ayrıca kurumlar vergisi tevfiği yapılmayacağı konusunda maddeye açıklık getirilmiştir.

MADDE 22. — Bu madde ile, malî yılın 1050 sayılı Muhasebeî Umumîye Kanunu hükümlerinde değiştirildiği yapılan 2493 sayılı Kanunla takvim yd olarak değiştirilmesi sonucu bütçe gelirlerinin malî yıl içinde dengeli bir şekilde dağılımını sağlamak amacıyla kurumlar vergisi taksit ödeme zamanları yeniden düzenlenmektedir.

MADDE 23. — Maddenin (a) fıkrası ile, daha önce 2572 sayılı Kanunla yürürlükten kaldırılması 1.1.1984 tarihine bırakılan 1598 sayılı Malî Denge Vergisi Kanunu ile bu kanunda ek ve değişik yapan kanun hükümlerinin yürürlükten kaldırılması öngörülmüştür.

Maddenin (b) fıkrası de de, mükerrer 80 nci madde de yapılan değişiklik sonucu menkûl kıymetlerin iktisap tarihinden itibaren bir yıl geçtikten sonra elden çıkarılmasından sağlanan kazançların vergilendirilmemesi öngörüldüğünden, mükerrer 81 inci maddenin 3 üncü bendinde yer alan ve menkûl kıymetlerin iktisap tarihinden sonra elden çıkarılması halinde vergiye tabi safi değer artışı kazancının tesbitine ilişkin hüküm madde metninden kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1. — Gelir Vergisi Kanununun bu Kanunla değiştirilen 21 nci maddesi hükmününün 1982 takvim ydına diskini olup 1983 Mart ayında beyan edilecek gelirler hakkında uygulanmayacağı hususunda açıklık getirilmektedir.

GEÇİCİ MADDE 2. — Bu düzenleme Ue toplama yapılmayan haller ve dıtiyarî toplamaya ilişkin Gelir Vergisi Kanununun 86 ve 87 nci maddelerinde yapılan değişikliklerin, 1982 takvim ydı kazançlarına da uygulanması öngörülmektedir.

GEÇİCİ MADDE 3. — Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin 9 numaralı bendinde yer alan ve tam mükellef kurumlarca elde edilecek tahvilat faizlerinden vergi tevkifatı yapılmasını düzenleyen hüküm 1.1.1983 tarihinden sonra ihraç olunacak tahviller hakkında uygulanması öngörülmektedir.

GEÇİCİ MADDE 4. — Bu madde ile, 1.1.1983 tarihinden önce gider yazılmak suretiyle hesaben ödeme kavramı içine giren ve üzerinden vergi tevkifatı yapılmamış ödemeler için, Gelir Vergisi Kanununun bu Kanunla değiştirilen 96 ncı maddesi hükmünün uygulanması öngörülmektedir.

GEÇİCİ MADDE 5. — Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 117 nci maddesinde düzenlenen "hayat standardı esası" mn gerçek usulde gelir vergisine tabi bulunan ticarî, ziraî ve meslekî kazanç sahiplerinin 1982 Takvim Yılı kazançlarına da uygulanmasını sağlamak amaçlanmıştır.

GEÇİCİ MADDE 6. — Bilindiği üzere; 1475 sayılı İş Kanununun 1927 saydı Kanunla değişik, 14 üncü maddesinde; her hizmet yılı için ödenecek kıdem tazminatının 30 günlük ücret tutarından aşağı olamayacağı öngörülmüş ve aynı maddede ayrıca her hizmet yılı için ödenecek 30 günlük ücret tutan, günlük asgarî ücretin 30 günlük tutarının yedibuçuk kaünden fazla olmayacağı şeklinde tanımlanmıştır.

Bu hüküm daha sonra, Anayasa Mahkemesi karar ile 14.4.1980 tarihinden geçerli olmak üzere iptal edilmiş bulunmaktadır.

12.7.1975 ile 14.4.1980 tarihleri arasında, 1475 sayılı İş Kanununun 14 üncü maddesinde yer alan ve 30 günlük ücretin tanım ve tavanını belirleyen hüküm, vergi idaresi tarafından Gelir Vergisi Kanununun 25 inci maddesinin (2320 sayılı Kanunla değişmeden önceki) 7 numaralı bendi uyarınca işten çıkma ve çıkılma tazminatlarının vergiden müstesna tutulacak 24 aylık kısmının tespitinde dikkate alınmış, idarenin bu uygulaması Danıştayın sürekli hale gelen kararları ile de benimsenmiştir.

İdarenin Danıştay kararları ile benimsenmiş bu uygulaması Sayıştay denetçileri tarafından tenkit konusu edilmiş ve aynı konuda bir yandan Danıştay kararları doğrultusunda işlem yapılırken, diğer yandan, Danıştay kararları doğrultusunda işlem yapan idarî birim elemanlarına Sayıştay'ca zimmet çıkarılmıştır. Uygulamada mevcut bir kanışıklığı gidermek amacıyla, anılan tarihler arasında işten çıkan veya çıkarılan hizmet erbabına ödenen işten çıkma tazminatının 24 aylık istisna tutannın hesaplanmasında, her hizmet yılı için günlük asgarî ücretin 30 günlük tutannın yedibuçuk katını ve en fazla 24 yıllık tutannı aşmaması esası getirilmektedir.

GEÇİCİ MADDE 7. — Bu madde ile Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin 11 numaralı bendinde yapılan değişikliğin, kurumların 1982 takvim yılı kazançlarına da uygulanması öngörülmüştür.

MADDE 24. — Yürürlük maddesidir.

MADDE 25. — Yürütme maddesidir.

BÜTÇE - PLAN KOMİSYONU RAPORU

*T.C.
Danışma Meclisi
Bütçe - Plan Komisyonu
Esas No.: 1/576
Karar No.; 106*

25 Aralık 1982

Danışma Meclisi Başkanlığına

Bakanlar Kurulunca 14 Aralık 1982 tarihinde Yüksek Başkanlığınıza sunulan ve 15 Aralık 1982 tarihinde Komisyonumuza havale edilen, "31.12.1960 gün ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 3.6.1949 Gün ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" ve gerekçesi, Komisyonumuzun 21 Aralık 1982 günlü 22 nci, 22 Aralık 1982 günlü 23 üncü ve 23 Aralık 1982 günlü 24 üncübirleşimlerinde, Hükümet temsilcilerinin de katılımıyla görülmüştür.

Tasan, son yıllarda vergi kanunlarında yapılan değişikliklere paralel olarak ve uygulamada ortaya çıkan aksaklıkların giderilebilmesi için Gelir Vergisi ve Kurumlar Vergisi Kanununda değişiklik yapılmasını ve yine Gelir Vergisi Kanununa eklenen yeni bir madde ile, Kanuna 2361 sayılı Kanunla eklenen ve gerçek usulde gelir vergisine tabi ticari kazanç sahipleri ile serbest meslek erbabının carî vergilendirme döneminin gelir vergisine mahsup edilmek üzere getirilen peşin ödeme esasının, peşin ödemeye ilişkin hükmünün yürürlükten kaldırılarak, yerine "Hayat Standardı" başlığı altında yeni bir sistem eklenmesini öngörmektedir.

Tasarının tümü üzerinde yapdan görüşmelerde; Türk Vergi Sisteminin, köklü bir değişiklik yapılarak yeniden düzenlenmesi gerektiği, görüşü üyelerimizce dile getirildi ve yapdan oylama sonunda, maddelere geçilmesi kabul edilmiştir.

Maddelerin görüşülmesine geçildiğinde, verilen bir önerge ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun, Serbest Meslek Kazançlarında istisna ile ilgili 18 inci maddesinin birinci fıkrasında değişiklik yapılması benimsenmiş ve telif ücretlerinde bir takvim yılı içinde elde edilen hâsılatın 200 000 liralık limit 300 000 liraya ve yabancı memleketlerde elde edilen hâsdat da 400 000 liralık limiti 500 000 ikaya çıkartılarak tasarıya 1 inci madde şeklinde eklenmiştir.

Mesken olarak kiraya verilen gayri menkullerden elde edilen hâsılatı uygulanan istisnayı düzenleyen 1 inci maddede, gayri safi geliri yüksek meblağlara ulasan mükellefler ile, diğer vergi mükelleflerini tefrik etmek amacıyla, taşandaki 120 000 liralık limit 500 000 liraya çıkartılmış yapdan bu değişiklikle 2 nci madde olarak kabul edilmiştir.

193 Sayılı Gelir Vergisi Kanununun, Vergi Tevkifatı Nispetleri ile ilgili 105 inci maddesinin 1 inci fıkrasının 7 numarab bendi ile üçüncü fıkrası metni, nama ve hamiline yazdı menkul kıymetlerle, nama yazdı ve isimsiz mevduat hesaplarına ait faizlerin farklı nispetler üzerinden vergilendirilmesini, ayrıca ekonomik durumda meydana gelen değişikliklere paralel olarak vergi tevkifat nispetlerinin esnek bir yapıya kavuşturulmasını sağlamak amacıyla değiştirilmiş ve 14 üncü madde olarak tasanya ilave edilmiştir.

Malî yılın, 1050 sayılı Muhasebei Umumiye Kanununun hükümlerinde değiştirildik yapan 2493 sayılı Kanunla takvim yılı olarak değiştirilmesi sonucu bütçe gelirlerinin malî yıl içinde dengeli bir şekilde dağılımını sağlamak amacıyla gelir vergisi taksit ödeme zamanlarını yeniden düzenleyen 14 ncü maddeden, "diledikleri takdirde, münhasıran işe başladıktan yıla ait olarak ödemeleri gereken" ibaresi çıkartılmış yerine, vergi tekniğine uygun olarak "o yıla ait" ibaresi konulmuş ve yapılan bu değişiklikle, 17 nci madde olarak kabul edilmiştir.

Gerçek usulde gelir vergisine tabi ticarî kazanç sahipleri ile serbest meslek erbabının peşin ödemelerine ilişkin hükümlerini yürürlükten kaldıran ve "Hayat Standardı Esası" başlığı altında yeniden düzenleyen ve bugüne kadar geçen süre içinde beklenen vergi emniyetim ve fiskal amacını yeterince sağlayamayan, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 117 nci maddesini değiştiren tasarının 15 inci maddesi 16 ncı madde şeklinde, Gelir Vergisi sistematığına uymak amacıyla, "DOKUZUNCU BÖLÜM" "Hayat Standardı Esası" başlığı altında mükerrer madde olarak tasarıya eklenmiş ve bu sebeple geçerliliğini yitiren mükerrer 117 nci madde yürürlükten kaldırılmıştır.

5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 24 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında değişiklik yapılmasını öngören 21 inci madde, 23 üncü madde olarak ve Bakanlar Kuruluna tevkiyat nispetlerinin yeniden düzenleme yetkisi veren yeni bir 4 üncü fıkranın eklenmesiyle kabul edilmiştir.

Tasariya ilave edilen yeni maddeler sebebiyle, Geçici 1, 2, 4 ve 5 inci maddeler metninde bahsi geçen madde numaralan yeniden düzenlenmiş, tasarının diğer maddeleri Hükümetten geldiği şekliyle, madde numaralan değiştirilerek aynen kanul edilmiştir.

Aynca, Malî İşler Komisyonu'ndan 16.12.1982 gün ve 577/169 sayılı yazımız ile istenen görüş, tasarrın Komisyonumuzda görüşölmeye başlandığı güne kadar Komisyonumuza intikal etmemiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere, Yüksek Başkanlığa saygıyla arz olunur.

Başkan

Başkanvekili

Sözcü

Katip

Üye

Üye

KARŞI OY YAZISI

1. Maddeden öngörölen Hayat Standardı esasının, sosyal refahı artırmak gayesiyle kurulmuş sosyal demokrasilerde, fertleri refahtan vazgeçirici fonksiyon ifa etmesi mümkün bulunmaktadır.

2. Asgari ücret değışkenlerinin kullanılması, çalışan zümreyle belli mükellef zümresini karşı karşıya getirecek, asgari ücretin arttırılmaması yönünde baskılara neden olup sosyal bantı boza bilecek tehlikeler taşımaktadır.

3. Bu müessesenin basan şansı, çok güçlü bir vergi idaresine sahip olmanın yanında geniş bir bilgisayar ağıının devreye sokulmasıyla mümkündür.

4. Vergi İdaresi, her beyannameyi mutlaka bir ön incelemeye alacak denetim elemanlarıyla takviye edilmeden yaşanan olaylan takip mümkün olamayacaktır. İdare sahip olduğı denetim elemanlarıyla diğer otokontrol müesseselerini (gider bildirim, ortalama kâr haddi, gayri safi hasılat ve servet bildirim gibi) müessir bir biçimde Hazine lehine uygulayamazken, yeni bir otokontrol müessesine gerek yoktur. Kaldı ki Katma Değer Vergisine geçiş zaten özlenen otokontrol temin edecektir.

5. Yıllık beyan esasının uygulandığı vergi sistemimizde karinelere dayanarak matrah emniyeti temini uygun bir yol değildir.

6. Böyle bir müessesenin vergiciliğı, bu dönemde girmesi bu yılki seçim sathı mailinde partilere siyasî amaçlı kullanma şansı verecek niteliktedir. Bu nedenle, bu ve benzer değışikliklerin seçimle gelecek Parlamento ve Hükümetlere bırakılması daha makuldür.

7. Serbest meslek erbabında bu müessesenin uygulanmasının çok spesifik mahzurları göz ardı edilemez. Meselâ kendisini yılda iki - üç büyük davaya göre hazırlamış bir avukatla, mesleğe yeni girmiş avukatın faaliyet kesafetleri ve hayat seviyeleri aynı ölçülerle vergilendirilemez. Başka bir deyişle 2 davayı zevk için alan bir avukat sahibi olduğu malvarlığı nedeniyle kazanmadan vergi vermeye zorlanabilecektir. Bu yönüyle meslekî faaliyetten vazgeçirme yönü de vardır.

8. Bu uygulamada mükellefe beyanı ile birlikte açıklama imkân ve hakkı da tanınmaması uygulamada çeşitli haksızlıklara yol açabilecektir.

9. Peşin verginin kaldırılması ile doğacak vergi kaybını karşılayamacağı gibi uygulamada peşin vergiden daha çok karışıklıklar ve aksaklıklar getirecektir.

10. Özel otomobil yerine anlaşmalı taksi kullanılması, mesken veya işyerine sahip olmadan çok yüksek kiralar ödeyerek faaliyette bulunulması getirilmek istenen müessesenin işlememesine yol açacak zaafılar olarak kabul edilmelidir.

11. Mükelleflerin, defter veya beyannamelerinde gösterdikleri gelirlerde olduğu gibi, idare bu esasta da mükelleflerin bildirimleriyle ilk planda bağlıdır. Eskiden olduğu gibi, maliyenin doğrulan bulması ya tesadüflere veya denetimin etkinliğine bağlı kalacak, sistemi kendiliğinden çalıştırmak mümkün olmayacaktır.

Ahmet Sen var DOĞU

Şadan TUZCU

İbrahim GÖKTEPE

/teca/DİNÇER

7wreTUNÇBAY

Orhan BAYSAL

Abdurrahman Ali GİRMEN

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

31.12.1960 GÜN VE 193 SAYILI GELİR VERGİSİ KANUNU İLE 3.6.1949 GÜN VE 5422 SAYILI KURUMLAR VERGİSİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1 - 18. — Gelir Vergisi Kanunu ile ilgilidir.

MADDE 19. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunun 8 inci maddesinin 11 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"11. Safi kurum kazancında, gelirlerinin tamamını Türk Silahlı Kuvvetlerini güçlendirmeye tahsis eden vakıflardan Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınanlara sermayeye iştirak nispetinde ödenecek miktarlar."

MADDE 20. — 5422 sayılı Kanunun 15 inci maddesine aşağıdaki 9 numaralı bent eklenmiştir.

"9. Kanunlarla veya kanunların verdiği yetkiye dayanılarak tespit edilen hadler saklı kalmak üzere, menkul kıymetlerin itibarî değerlerinin altında satışından doğan zararlar ile ödenen komisyonlar ve benzeri her türlü giderler."

MADDE 21. — 5422 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Kurumlar Vergisi tevkifatı;

a) Ücretlerden % 30,

b) Serbest meslek kazançlarından % 30,

c) Gayrimenkul sermaye iratlarından % 30,

d) Menkul sermaye iratlarından;

aa) Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin 5, 7 ve 12 numaralı bentlerinde yazılı ödemelerden % 25,

bb) Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin 6 numaralı bendinde yazılı ödemelerden % 30, bunun dışında kalan menkul sermaye iratlarında % 20 (Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin 7 ve 8 numaralı bentleri uyarınca vergi tevkifatına tabi tutulan kazanç ve iratlardan bu madde hükmüne göre ayrıca tevkifat yapılmaz.

e) Telif, imtiyaz, ihtira, işletme, ticaret unvanı, alemeti farika ve benzeri gayrî maddi hakların satışı, devir ve temlik mukabilinde alınacak bedellerden % 35,

Nispetine göre yapılır."

MADDE 22. — 5422 sayılı Kanunun 40 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Ödeme Süresi:

MADDE 40. — Kurumlar Vergisi, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında olmak üzere üç eşit taksitle ödenir. Hesap dönemleri veya beyanname verme süreleri Maliye Bakanlığınca tayin olunan mükellefler tarafından biri beyannamenin verildiği ayda, diğerleri ise bu ayı takip eden üçüncü ve altıncı ayda olmak üzere üç eşit taksitle ödenir."

MADDE 23. — Gelir Vergisi Kanunu ile ilgilidir.

GEÇİCİ MADDE 7. — 5422 sayılı Kanunun değişik 8 inci maddesinin 11 numaralı fıkrası hükmü, kurumların 1982 takvim yılı kazançları hakkında da uygulanır.

Yürürlük:

MADDE 24. — Bu Kanun Hükümleri 1.1.1983 tarihinde yürürlüğe gider:

Yürütme:

MADDE 25. — Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Başbakan

B. Uluşu

7.12.1982

BÜTÇE - PLAN KOMİSYONU METNİ

31.12.1960 GÜN VE 193 SAYILI GELİR VERGİSİ KANUNU İLE 3.6.1949 GÜN VE 5422 SAYILI KURUMLAR VERGİSİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1 - 17. — Gelir Vergisi Kanunu ile ilgilidir.

MADDE 18 - 22. — Tasarının (16-20) nci maddeleri (18-22) nci maddeler olarak Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 23. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 24 üncü maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Kurumlar Vergisi tevkifatı;

a) Ücretlerden % 30,

b) Serbest meslek kazançlarından % 30

c) Gayrimenkul sermaye iratlarından % 30,

d) Menkul sermaye iratlarından;

aa) Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin 5, 7 ve 12 numaralı bentlerinde yazılı ödemelerden % 25,

bb) Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin 6 numaralı bendinde yazılı ödemelerden % 30, bunun dışında kalan menkul sermaye iratlarından % 20 (Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin 7 ve 8 numaralı bentleri uyarınca vergi tevkifatına tabi tutulan kazanç ve iratlardan bu madde hükmüne göre ayrıca tevkifat yapılmaz).

e) Telif, imtiyaz, ihtira, işletme, ticari unvanı, alameti farika ve benzeri gayri maddi hakların satışı, devir ve temlik mukabilinde alınacak bedellerden % 35,

Nispetine göre yapılır."

"Bakanlar Kurulu dar mükellefiyete tabi kurumların yukarıdaki bentlerde belirtilen kazanç ve iratlardan yapılacak vergi tevkifat nispetinlerinin her birini ayn ayrı sifra kadar indirmeye veya yukarıda belirtilen nispetleri aşmayacak surette yeniden tesbit etmeye yetkilidir."

MADDE 24. — Tasarının 22 nci maddesi 24 üncü madde olarak Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 6 — 7. — Tasarının geçici (6-7) nci maddeleri Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

Yürürlük:

MADDE 26. — Bu Kanun 1.1.1983 tarihinde geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe gider.

Yürütme:

MADDE 27. — Tasarının 25 inci maddesi 27 nci madde olarak Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MİLLİ GÜVENLİK KONSEYİ

31.12.1960 GÜN VE 193 SAYILI GELİR VERGİSİ KANUNU İLE 3.6.1949 GÜN VE 5422 SAYILI KURUMLAR VERGİSİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISININ DANIŞMA MECLİSİNCE KABUL OLUNAN METNİ

T.C.

Danışma Meclisi Başkanlığı

Genel Sekreterliği

Kanunlar Müdürlüğü: 06/3002/3263

30 Aralık 1982

Millî Güvenlik Konseyi Genel Sekreterliğine

Danışma Meclisi Genel Kurulunun 30 Aralık 1982 tarihli 37 nci Birleşiminde görüşülerek açık oy ile kabul edilen, 31.12.1960 Gün ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 3.6.1949 Gün ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Sadî IRMAK

Danışma Meclisi Başkanı

Genel Gerekçe ve Madde Gerekçeleri, Hükümetin Teklifindeki Gerekçelerinin ayındır.

BÜTÇE - PLAN KOMİSYONU RAPORU

T.C
Millî Güvenlik Konseyi
Bütçe - Plan Komisyonu
Esas No.: 1/467
Karar No.: 218

30 Aralık 1982

Millî Güvenlik Konseyi Başkanlığına

Danışma Meclisi Genel Kurulunca kabul edilen "31.12.1960 gün ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 3.6.1949 gün ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" Komisyonumuzda incelenmiştir.

Komisyonumuzca 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununda yapılması gereken değişikliklerin iki ayrı kanun şeklinde ele alınması kanun tekniği bakımından daha uygun bulunmuş ve bu itibarla Kurumlar Vergisi Kanununun müstakil olarak görüşülmesine karar verilerek tasarının Danışma Meclisince kabul edilen metnin müzakeresine geçilmiştir.

Tasan, Kurumlar Vergisi tatbikatında gerekli hale gelen bazı teknik düzenlemelere ilişkin hükümler taşımakta olup tümü itibariyle uygun bulunarak Danışma Meclisince kabul edilen metnin maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Kurumlar Vergisinden istisna edilecek kurum kazançlarında kısıtlama getirmeyi amaçlayan Danışma Meclisi metninin 21 inci maddesi, amaçlanan kısıtlamanın Bakanlar Kurulu tarafından yapılması mümkün bulunduğundan madde metinden çıkarılmıştır.

22 nci madde birinci madde olarak kabul edilmiştir.

23 üncü madde redaksiyon düzenlemesi ve dördüncü fıkradaki Bakanlar Kurulunun "sıfıra kadar" indirme yetkisi "yansına kadar" şeklinde değiştirilerek ikinci madde olarak kabul edilmiştir.

24 üncü madde redaksiyon düzenlemesi ile üçüncü madde olarak kabul edilmiştir.

İstisnalarla ilgili 21 nci madde metinden çıkarılmış bulunduğundan aynı konuya ilişkin geçici 7 nci madde metinden çıkarılmıştır.

Yürürlük ile ilgili 26 nci madde, 4 üncü; yürütme ile ilgili 27 nci madde, 5 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Millî Güvenlik Konseyinin onayına arz olunur.

Başkan

Başkan Yardımcısı

Kâtip Üye

DANIŞMA MECLİSİNİN KABUL ETTİĞİ METİN

31.12.1960 GÜN VE 193 SAYILI GELİR VERGİSİ KANUNU İLE 3.6.1949 GÜN VE 5422 SAYILI KURUMLAR VERGİSİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1 - 20. — Gelir Vergisi Kanunu ile ilgilidir.

MADDE 21. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin 11 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"11. Safi kurum kazancından, gelirlerin tamamını Türk Silahlı Kuvvetlerini güçlendirmeye tahsis eden vakıflardan Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınanlara sermayeye iştirak nispetinde ödenecek miktarlar."

MADDE 22. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 15 inci maddesine aşağıdaki 9 numaralı bent eklenmiştir.

"9. Kanunlarla veya kanunların verdiği yetkiye dayanılarak tespit edilen hadler saklı kalmak üzere, menkul kıymetlerin itibarî değerlerinin altında satışından doğan zararlar ile ödenen komisyonlar ve benzeri her türlü giderler."

MADDE 2. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 24 üncü maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir;

Kurumlar vergisi tevkifatı:

- a) Ücretlerden % 30,
- b) Serbest meslek kazançlarından % 30,
- c) Gayrimenkul sermaye iratlarından % 30,
- d) Menkul sermaye iratlarından;

aa) Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin 5, 1 ve 12 numaralı bentlerinde yazılı ödemelerden % 25,

bb) Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin 6 numaralı bendinde yazılı ödemelerden % 30, bunun dışında kalan menkul sermaye iratlarından % 20 (Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin 7 ve 8 numaralı bentleri uyarınca vergi tevkifatına tabi tutulan kazanç ve iratlardan bu madde hükmüne göre ayrıca tevkifat yapılmaz),

e) Telif, imtiyaz, ihtira, işletme, ticaret unvanı, alameti farika ve benzeri gayri maddî hakların satışı, devir ve temlik mukabilinde alınacak bedellerden % 35,

Nispetine göre yapılır."

"Bakanlar Kurulu dar mükellefiyete tabi kurumların yukarıda bentlerde belirtilen kazanç ve katlarından yapılacak vergi tevkifat nispetlerinin her birini ayrı ayrı sifra kadar indirmeye veya yukarıda belirtilen nispetleri aşmayacak surette yeniden tespit etmeye yetkilidir."

MADDE 24. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunun 40 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

ödeme süresi:

MADDE 40. — Kurumlar Vergisi, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında olmak üzere üç eşit taksitle ödenir. Hesap dönemleri veya beyanname verme süreleri Maliye Bakanlığınca tayin olunan mükellefler tarafından biri beyannamenin verildiği ayda, diğerleri ise, bu ayı takip eden üçüncü ve altına ayda olmak üzere üç eşit taksitte ödenir."

GEÇİCİ MADDE 7. — 5422 sayılı Kanunun değişik 8 nci maddesinin 11 numaralı fıkrası hükmü, kurumların 1982 takvim yılı kazançları hakkındada uygulanır.

Yürürlük:

MADDE 26. — Bu kanun 1.1.1983 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme:

MADDE 27. — Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

BÜTÇE - PLAN KOMİSYONU METNİ

MADDE 1. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 15 inci maddesine aşağıdaki 9 numaralı bent eklenmiştir.

"9. Kanunlarla veya kanunların verdiği yetkiye dayanılarak tespit edilen hadler saklı kalmak üzere, menkul kıymetlerin itibari değerlerinin altında satışından doğan zararlar ile ödenen komisyonlar ve benzeri her türlü giderler."

MADDE 2. — Aynı Kanunun 24 üncü maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Kurumlar Vergisi tevkifatı;

- a) Ücretlerden % 30,
- b) Serbest meslek kazançlardan % 30,
- c) Gayri menkul sermaye iratlarından % 30,
- d) Menkul sermaye iratlarından;

aa) Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin 5, 7 ve 12 numaralı bentlerde yazılı ödemelerden % 25,

bb) Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin 6 numaralı bendinde yazdı ödemelerden % 30, bunun dışında kalan menkul sermaye iratlarından % 20 (Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin 7 ve 8 numaralı bentleri uyarınca vergi tevkifatına tabi tutulan kazanç ve iratlardan bu madde hükmüne göre ayrıca tevkifat yapılmaz),

e) Telif, imtiyaz, ihtira, işletme, ticaret unvanı, alameti farika ve benzeri gayri maddî hakların satışı, devir ve temlik mukabilinde alınacak bedellerden % 35,

Nispetine göre yapılır."

"Bakanlar Kurulu dar mükellefiyete tabi kurumların yukarıdaki bentlerde belirtilen kazanç ve iratlarından yapılacak vergi tevkifat nispetlerinin her birini ayrı ayrı yansına kadar indirmeye veya yukarıdaki nispetleri aşmayacak surette yeniden tesbit etmeye yetkilidir."

MADDE 3. — Aynı Kanunun 40 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Ödeme Süresi:

MADDE 40. — Kurumlar Vergisi, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında olmak üzere üç eşit taksitte ödenir. Hesap dönemleri veya beyanname verme süreleri Maliye Bakanlığınca tayin olunan mükellefler tarafından biri beyannamenin verildiği ayda, diğerleri ise, bu ayı takip eden üçüncü ve altıncı ayda olmak üzere üç eşit taksitte ödenir."

Yürürlük:

MADDE 4. — Danışma Meclisi Metninin 26 inci maddesi 4 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Yürütme:

MADDE 5. — Danışma Meclisi Metninin 27 nci maddesi 5 inci madde olarak aynen kabul edilmiştir.